

מסורת הש"ס

(א) לעיל ד... (ב) לעיל פה: לקמן
קה... (ג) (ליל רבא) (ד) עירובין
לט... (ה) (ליל רבא) (ו) מדרשות
יג: שכותב: כד: יבמות לה...
(ז) (ליל שולח) (ח) כסיל: כה"ג
לחן... (ט) ויעין תוס' לעיל ד:
דיה אלף ח"ר יוסף ותוס'
עירובין לט. דיה וקא ונח.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קלטתה לאחר וכו' וכוונתו, ג"כ ע"ל בדף ה סוף ע"א:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה וחוצאי ובר
דבליקתו הרי הנחה ע"ל יא
ע"א מד"כ לא יעמוד:
בא"ד וחשיב כונה ב"ה ע"ל
דף ו ע"א מד"כ החס:

מוסף רש"י

תאריך: 10.10.2010

רבינו חננאל

[illegible]

הזורק פרק אחד עשר שבת

זבת: מאחר שילסה. האבן
לאחר שזכר זה קלטה אחר
מקומו וקבל או שקלטה כלב
פטור: גב' ופרכינן הא

מתני׳ הזורק ונוכר מאחר שיצתה מידו קלטה אחר קלטה כלב או שנשרפה פטור זרק לעשות חבורה בין באדם ובין בבהמה ונוכר עד שלא נעשית חבורה פטור ^א6: זה הכלל כל חייבי חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה תחלתן וסופן ודון תחלתן ודון וסופן שגגה פטורין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה: **גמ׳** הא נחה חייב והלא נוכר ותנן כל חייבי חטאות חבורה חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה אמר רב כהנא סיפא אתאן ללכתא ומתנא ^ב לכתא ומתנא אוגדו בידו הוא כנון שנתכוין לעשות חבורה הא גמיי תנינא הזורק לעשות חבורה בין באדם בין בבהמה ונוכר עד שלא נעשית חבורה פטור אלא אמר רבא כמעביד והא זה הכלל קתני אוריקה קתני אלא אמר רבא תרתין קתני הזורק ונוכר מאחר שיצתה מידו אי גמיי לא נוכר וקלטה אחר או קלטה כלב או שנשרפה פטור רב אשי אמר חסורי מחסרא והכי קתני הזורק ונוכר מאחר שיצתה מידו קלטה אחר או קלטה כלב או שנשרפה פטור הא נחה חייב ב״א שחור ושכה אבל לא חור ושכה פטור שכל חייבי חטאות אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה: זה הכלל כל חייבי חטאות כו׳: איתמר שתי אמות בשוגג שתי אמות במוד שתי אמות בשוגג רבה אמר פטור רבא אמר חייב רבה אמר: פטור אפילו לרבן גמליאל ^ד דאמר אין

ידיעה לחצי שיעור התם הוא דכי קא גמר שיעורא בשוגג קא גמר אבל הכא דבמוד לא ובמאי יאי בזרק שוגג הוא אלא במעביר ירבה אמר חייב ואפילו לרבנן דאמרי יש ידיעה לחצי שיעור התם הוא דבזרק אבל הכא דלאן בידו לא ובמאי יאי במעביר אכל בידו ואלא בזרק דאמר ירבה זרק ונתה כפי הכלב או כפי הכבשן חייב והאנן יתנן קלטא אחר או קלטא הכלב או שנשרפה פטור התם דלא מכיון הכא דקא מכיון אמר רב כיכי בר אביי אף אנן גמי תנינא ויש אוכל אכילה אחת וחיוב עליה ד' חטאות ואיש אחד חטא שאל חזק וטוה נותר מן המוקדשין ביוה"כ רבי מלך אומר אף אם היתה שבת והוציאנו [בפניו] חייב אמרו לו אינו מן השם ואמאי

הדרן עלך חזורק

ס'יפא אהאן ⁵⁵בחהא וזיחאנו. אכל רישא מיירי עלא לכהא ומיטשא
וה"ה אפילו עלא זוכר פטור כיון שקלטה כלל או נרשפה
ויהא נקט זוכר לאשמעין דאפילו בזכר דוקא קלטה כלל או נרשפה
פטור משום דלא נחה הא נחה מיני: **דלא** אמר רבא במעביה
והא דחזרה אורי בלכהא ומיטשא

מאחר שצתה מידו
: או שנשרפה פטור
באדם ובין כבהמה
חבורה פטור :⁶
אינן חייבין עד שתהא
שגגה פטורין וסופן
שגגה פטורין עד נחה
ל חיובי תמאות אינו

ואין ר"י יודע למה הולק
היה חבורה מה לי חבורה מה לי
מעבר וכן לרזא דקאמר תמיא קמא
אמרי טנה היה חבורה כיון דקמא
הולק ויזכר פטור ה"י חבורה
דמי': רב אמר אפר חסורי
פחיתא ב'. אין זה ממנח חסורי
מחסרא דמשנה כמו שהיא שניה יש
לפרש כי אלף חסורי לפרשה קאמר
בלשון חסורי מחסרה:

וּבְמֵאֵי אֵי בְּזוּרֵק שׁוּנֵה הוּא, אֲנֵי
דְּלִי גַמֵּר שְׁעוּרֵיהָ בְּזוּר
גַּמֵּר מִ"מ כִּיִּן דְּנִמְחִילָה וְיִרְקָה
שׁוּנֵה וְאִין יִכּוֹל לְהַחֲמִירָה וּבִהְמָה נִמִּי
שׁוּנֵה הוּא חֲשִׁיב כִּאִילוּ מִתְחַלָּה וְעַד
סוֹף הָאֵין חֲלָף שְׁנָה:

רַבָּא בַּמַּעֲבִיר וְהָא וְהָ
תְּנִי אֵלָא אִמְר רַבָּא
מֵאַחַר שִׁיעָתָה מִיּוֹ
זָחַר או קְלִטָּה כֻּלָּא או
אִמְר חֲסוּרָא מִחֲסָרָא
מֵאַחַר שִׁיעָתָה מִיּוֹ
לָב או שְׁנִשְׁרַפָּה פְּטוּר
שְׁחֹזר וּשְׂכַח אֲבָל לֹא
חִיבִי חֲמֻאוֹת אֵינִן
תָּתִין וְסוּפִין שְׁנִגְהָ: וְהָ
ת כו': אִיתְמַר שְׁתִּי
שְׁתִּי בְּמוֹדֵי שְׁתִּי
רַבָּא אִמְר חִיב רַבָּה
גַּמְלִיאל ד'אִמְר אֵין

והוציאם בפני חייב. כולם
כדי הדליף את אלו
*בזליעמו הוא הנחם אש"ס שמהלך
כדמריקן (לשיל ד.ה) כחביבן
הוא הנחם ואש"ס דפיו למעלה מ"
ואז רחם ד' בעל הוא אגב רח"י
ולא דמי לכוזריא ביצריא דלמר
בריש פדקין (לשיל ד.ה) דמקוס
פטור קא אזיל למקוס דפדקין
הוה טפי ודמי לערסקל פדקין צ"ק
(ד.ה) דלמטה מ"י הוי רח"י והלא
אפילו למעלה מ"י בעל אגב רשות
הנסיס ועד במעביר למעלה מ"
למטה *ומשיב מומח ברשות הרבים:

הדרך על־הזורק

בדק אלא כיון דקא מיכוין מחשבתו משוויא ליה מקום
ו' דקא מיכוין מחשבתו משוויא ליה מקום:

ח' צב' האחרונות: דר"ג לקמן בפרק הבונה: הסס דלי גמר טיעורא

שנים נמר השיעור ואף הוא בשוגג אכל הכא בשמי אמעשיות שכן
שוגג הוא. שהרי אין כירו לעכבה וכיון שחור ושכח מייד דלג נמרה
 ו לעמוד בקורן ב' אמות האמעשיות אסתכח דידם שיעורא במיד:
 ונגבה אחריו ואל גמרה לקמייהו **אכל כאין און**. להחזיר בשמיר
 ר אמר חדא ולא פליגי: **כפי הכסף**. וגשרפה בשלהבה: **הכא דקא**
חד: ד' טעאום. משום חלב משום עומר משום אכילת ויה"כ משום
 ור הוא: **אף אם יוסף שבת כו'**. ומשום ויה"כ לא מייחבב בהולאה
 וסוף אכילת אלם משום הולאה: **ואמאי**. מייחבב משום הולאה לדברי הכל
 אורלה צהליהו ומחשבה להולאה ו: כפיו:

הזרקה

במקום בושה מחשבתו שמקרא לוח בפי' המלך או בפי' הכהן, ומתן' דתתן' קלטה אחרי' אכזרין לכן ומסוס דלא נעשה מחשבתו הוא דמסור. ואצ"ל דרבעין' עקירה והנהגה במקום ד' ופי' אכזרין לא נאלו אתי כיה' ד'. ומסמילי' ליה לרב כביי' מוא' תתן' כמריאות קרא' אמר' לו שנים אכלת' כי'. קתי' מירא' שאם הוציאו ואלו' חייב ואצ"ל שנים' תבית' ע"ג סקוס', אלא כיון שדוא' הוציאו' וקרא' חייב הוצאה' כך, כלומר' אין' חייבין' בפי' המקרא' דמסקוס' ד' והנהגה' הכהן' ומה מחשבתו מה' חייב' כלאו' מקום ד' על' ד' הוא. ה"נ' אצ"ל דאחשבה' לוי' כלכ' לא בפי' הכהן' ד' פליגי' דרב' עליה' דרמי' שחייב' אלא' כמור' לו' אין' [מן] סקוס' כלומר' מי' מניין' ד' השתא' אפילו' חייב' אלא' דמי' הוצאה'. בדמריא' שחייב' מילין' מוא' אמרתי' מוא' אחשבה' ריה' ד' ופי' הכהן' ד'.

עין משפט
ור מצוה

כ א חיי פ"ח מהל' שבת
 הלכה יט ופ"ח מהל'
 שבת הלכה א קמח עשין ר"ב:
 כב ב חיי פ"י מהל' שבת
 הלכה ד קמח לחזין ק"ה:
 כג ג ד חיי פ"ו מהל' שבת
 הלכה ח:
 כד ד ו חיי פ"ג מהל' שבת
 הלכה יג:
 כה ז חיי פ"ו מהל' שבת
 הלכה ד:

רַב נָסִים גָּאֵר

[illegible]

רבינו חננאל (התשק)
 וכתב זאת אחת, במה מצינו
 שכן נכליל דבר דבר שישור
 חיובא ב' אחיות בשבוג
 גמר, אבל הכא דאיתון שתי
 אחות ב' פעמים ב' האצעות
 שתי גמר ד' אחות שישור
 החיוב במדוי הוה בשבוג
 ידיעה מספקת, ורבה דפוס
 לא אט לאל במבשר דאיתון
 אבל הכא כי קא גמר שישור
 במדוי במיתורא דאיתון
 וזרז כי שיהיה אחיות
 הוריקה בשבוג אע"פ שזרז
 לא לאחר שיהיה מדוי
 שאין בידו להחמיר לא חשיב
 גמר, ואם זרז הוא, לזה
 מדוי אלא חייב גמר שיהיה
 שיש אמת ובה אמת בחלילה
 שיש שכן ונאמרת החזק

לך רבא כגון זה

[illegible]